

Bir Ana

– Mehmet ÖZMEN · 10 Kasım 2009

Kalmış ayazda
Dizlerinde acımasızca bir sızı
Yürek yangını feryadı
Vurgun gecelere,hali yürek sızısı
Sırtında bir yağın dert
Ağlar feryat eder
BİR ANA...

Yavruları uzak diyarlarda
Kalbinin ortasında kocaman bir yara
Düşünür ağlar kuzularını
Resimlerine bakar,elbiselerini koklar
Ağlar feryat eder
BİR ANA...

Düşmüş yüreğine bir sızı
Kavrulur hali yürekler acısı
Yavruları gelir gözünün önüne
Ağlar durmaz,haykırır yiğitçe
Ağlar feryat eder
BİR ANA...

İki çocuğu kalmış dağlar ardında
Demlenir o ana her defasında
Mavi gözlüdür kuzuları hatırla
Geceleri muamma
Ağlar feryat eder
BİR ANA...

Hayatın zulmunü görmüş
Kötü kaderini çileyle bürümüş
Yavruları için ölmüş bitmiş
Hasret kalmış bahara
Ağlar feryat eder
BİR ANA...

Çıplak ayakları soğuk betonda
Gözyaşları kapı aralığında
Kolları morarmış,akıl almaz dayakla
Titrer durur bu dünyada
Ağlar feryat eder
BİR ANA...

Fakirlikten bakamamış yavrularına
Zalim bir koca baş ucunda
Unutmuş yavrularını hüzünlü baharlarda
Vazgeçmiş hayatından bu kışta
Ağlar feryat eder
BİR ANA...

Sığınacak bir yeri kalmamış
Ağlayıp karaları bağlamış
Her seferinde yavrularına yaslanmış
Gittiği yerlerde onlarsız otumamış
Ağlar feryat eder
BİR ANA...

Başında bir zalim var ki sormayın
Yiyecek bir ekmeğe muhtaç, çaba ummayın
Morarmış vücudu,işkence her yanı
Olmuş her şey bu anaya acı
Ağlar feryat eder
BİR ANA...

Kavuşamaz yavrularına ömür boyu
Bilir vuslatın imkasız olduğunu
Bir mezar taşı hayal eder,geceler koyu
Yavruları gelir aklına,umutlar hüzünle dolu
Ağlar feryat eder
BİR ANA...

"Gerçek bir hikâyeyi dizelirin ardına gizledim"

MEHMET ÖZMEN